

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 18.

Vydána dne 9. dubna 1948.

Cena Kčs 2.60.

O B S A H :

(38.—40.) **38.** Zákon o Národní bance Československé. — **39.** Zákon o platidlech československé měny. — **40.** Zákon o trestní ochraně proti požárům.

38.**Zákon****ze dne 11. března 1948****o Národní bance Československé.**

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl I.

Základní ustanovení.

§ 1.

Stát vykonává správu měny na celém státním území v rozsahu stanoveném tímto zákonem Národní bankou Československou (dále „banka“).

§ 2.

Banka má výhradní právo vydávati bankovky, řídí v tuzemsku oběh platidel a dbá o správnou jejich funkci ve státě.

§ 3.

(1) Banka se účastní vypracování hospodářského plánu se zřetelem na zájmy měny a na zabezpečení plánu po stránce finanční.

(2) Banka podle potřeb československého hospodářství a se zřetelem na hospodářský plán řídí peněžní trh a pečuje o poskytování úvěru hospodářství a o účelné soustřeďování a hospodárné využití peněžních prostředků.

(3) Banka vede evidenci úvěrů a vykonává s hlediska měnového jejich kontrolu.

(4) Banka jest oprávněna vydávati k dosažení účelů sledovaných v odst. 2 a 3 závazné směrnice.

§ 4.

(1) Banka řídí podle příslušných předpisů platební a peněžní styk s cizinou a může podle zmocnění ministra financí zastupovati stát v mezinárodních zařízeních měnových a bankovních a spolupůsobiti při jednáních finančních a obchodně politických.

(2) Banka jest povinna udržovati stav zlata a devis na výši vyžadované potřebami platební bilance a správy měny, kterou jest povinna vésti tak, aby byla udržena a zabezpečena stálost měnové jednotky.

(3) Banka řídí a kontroluje devisové hospodářství podle příslušných zákonných ustanovení.

Oddíl II.

Organisace a správa banky.

§ 5.

(1) Banka jest veřejným státním ústavem; jest samostatnou právníkou osobou. Sídlo banky jest v Praze.

(2) Kmenové jmění banky činí 500 milionů Kčs.

§ 6.

(1) Označení banky jest česky: „Národní banka Československá“, slovensky: „Národná banka Československá“.

(2) Banka není povinna zapsati se do obchodního rejstříku. Pro závaznost a platnost právních jednání a listin banky stačí, jsou-li jména oprávněných zástupců a změny vyhlášeny v místnostech banky.

(3) Knihy banky a výpisy z nich mají průvodnost veřejných listin.

§ 7.

Banka vykonává svou činnost ústředím v Praze, oblastním ústavem pro Slovensko v Bratislavě a filiálními úřadovnami; kromě toho může pověřiti jiné ústavy úkolem poboček. Zřizovati nové nebo rušiti dosavadní filiální úřadovny může banka jen se souhlasem vlády. Místo, které je sídlem ústředí, oblastního ústavu nebo filiální úřadovny, sluje bankovním místem, území jemu přidělené bankovním obvodem.

§ 8.

(1) Vedoucím správním orgánem banky jest devítičlenná bankovní rada, která se skládá z guvernéra, viceguvernéra a dalších sedmi členů. Guvernér nebo viceguvernér a dva z dalších členů jsou Slováci.

(2) Členy bankovní rady mohou býti jen českoslovenští státní občané, kteří mají potřebné odborné znalosti a zkušenosti.

(3) Členové bankovní rady požívají za svou činnost celoroční náhradu, jejíž výši stanoví vláda na návrh ministra financí. Náhradu vyplácí banka.

(4) Členové vládních a zákonodárných sborů nemohou býti členy bankovní rady.

§ 9.

(1) Guvernéra a viceguvernéra jmenuje na pět let a odvolává na návrh vlády prezident republiky.

(2) Je-li guvernérem nebo viceguvernérem státní nebo jiný veřejný zaměstnanec, vztahují se na jeho služební poměr obdobně předpisy platné pro případ, kdy se státní nebo jiný veřejný zaměstnanec stane členem Národního shromáždění.

§ 10.

Ostatní členy bankovní rady jmenuje na pět let a odvolává vláda na návrh ministra financí, podaný, pokud jde o slovenské členy, po vyjádření pověření financí. Jeden člen musí býti úředníkem ministerstva financí; zároveň jmenuje vláda jeho náhradníka, který ho zastupuje v jeho funkci, je-li zaneprázdněn.

§ 11.

(1) Guvernér a viceguvernér vykonají před nastoupením svých funkcí do rukou presidenta republiky slib, že budou řádně vykonávati své povinnosti a zachovávat mlčenlivost o věcech, vyžadujících úřední a obchodní tajemství.

(2) Ostatní členové bankovní rady vykonají tento slib do rukou guvernéra a potvrdí jej písemně.

§ 12.

(1) Guvernér svolává a řídí schůze bankovní rady a pečuje o provedení přijatých usnesení, dbá o zachovávání všech předpisů při činnosti banky a dozírá jménem bankovní rady na správu jejího jmění a rozhoduje v naléhavých věcech běžného obchodu příslušejících jinak bankovní radě, není-li možno dosáhnouti včas jejího rozhodnutí; v takovém případě jest povinen podati o svém rozhodnutí zprávu v nejbližší schůzi bankovní rady.

(2) Guvernér jest povinen zúčastniti se na pozvání vlády s hlasem poradním její schůze, ve které se projednávají otázky hospodářské, měnové, finanční a otázky peněžnictví.

(3) Guvernéra zastupuje viceguvernér a po něm guvernérem ustanovený jiný člen bankovní rady.

§ 13.

(1) Do konce března každého roku přednese guvernér ve shromáždění pozvaných představitelů politického, hospodářského a kulturního života státu přehled o činnosti banky v uplynulém roce, jakož i o hospodářském vývoji domácím a světovém, jak se odráží v působení a hospodaření banky.

(2) Denní pořad i řád jednání na tomto bankovním dnu stanoví bankovní rada.

§ 14.

(1) Bankovní rada řídí správu banky po stránce osobní i věcné, zejména

a) vydává se schválením ministerstva financí pro sebe a ostatní orgány banky jednací řády; pokud jde o oblastní ústav pro Slovensko, učiní tak ministerstvo financí po vyjádření pověřenectva financí,

b) jmenuje zaměstnance banky a vydává pro ně se schválením ministerstva financí, uděleným v dohodě s ministerstvem sociální péče, služební, platové, pensijní a disciplinární řády,

c) stanoví podrobněji podmínky a způsob provádění obchodů banky,

d) stanoví jednotnou úrokovou sazbu eskontní a lombardní pro celé území Československé republiky a vyhlašuje ji v Úředním listě,

e) dozírá na veškerou činnost banky.

(2) Bankovní rada jest oprávněna podávati prostřednictvím ministra financí vládě dobrá zdání nebo podnětné návrhy v otázkách hospodářských, měnových, finančních a v otázkách peněžnictví. Má právo vyjadřovati se o osnovách zákonů a nařízení, upravujících tyto otázky.

§ 15.

Banku zastupuje guvernér nebo jeho zástupce (§ 12, odst. 3). Za banku podpisují guvernér nebo jeho zástupce (§ 12, odst. 3), jeden člen bankovní rady a generální ředitel banky nebo jeho náměstek (§ 20). Bankovní rada stanoví způsob podpisování banky v běžném obchodním jednání.

§ 16.

(1) Řádné schůze bankovní rady se konají nejméně jednou měsíčně, mimořádné podle potřeby.

(2) Schůze bankovní rady musí být svolána, žádají-li o to alespoň tři členové bankovní rady anebo usnesl-li se na tom revidující výbor (§ 19).

(3) Jednání bankovní rady o otázkách zaměstnaneckých a organizačních zúčastní se zástupci zaměstnanců s hlasem poradním.

(4) Bankovní rada se může rozdělit ve tříčlenné výbory pro podrobnější vykonávání své činnosti, pro jednání o věcech běžného obchodu a pro přípravu návrhů pro jednání bankovní rady. Rozsah samostatné činnosti výboru stanoví bankovní rada. Předsedy výborů určuje guvernér.

§ 17.

(1) Bankovní rada jest způsobilá se usnášeti, je-li i s předsedajícím (§ 12) přítomno nejméně pět členů.

(2) Rozhoduje se prostou většinou přítomných; předsedající hlasuje jen při rovnosti hlasů. Nesouhlasí-li s přijatým usnesením předsedající nebo zástupce ministerstva financí (§ 10), staví se výkon usnesení až do rozhodnutí ministra financí, který, požádá-li o to předsedající, podá před svým rozhodnutím o věci vládě zprávu.

(3) O každé schůzi bankovní rady se pořídí zápis.

§ 18.

(1) Dozorčím orgánem banky jest revidující výbor, který se skládá ze šesti členů, z nichž dva jsou Slováci. Členy revidujícího výboru jmenuje na čtyři roky a kdykoliv odvolává vláda na návrh ministra financí, podaný, pokud jde o slovenské členy, po vyjádření pověřence financí. Nejméně dva členové musí býti úředníky finanční správy. Zároveň jmenuje vláda z členů předsedu a jeho náměstka. Je-li guvernérem Čech, jest předsedou revidujícího výboru Slovák a naopak.

(2) Členy revidujícího výboru mohou býti jen českoslovenští státní občané, kteří mají potřebné odborné znalosti a zkušenosti.

(3) Členové revidujícího výboru požívají za svou činnost celoroční náhradu, jejíž výši stanoví vláda na návrh ministra financí. Náhradu vyplácí banka.

(4) Členové vládních a zákonodárných sborů nemohou býti členy revidujícího výboru.

(5) Členové revidujícího výboru vykonají do rukou ministra financí slib, že budou řádně plniti své povinnosti a že zachovají mlčenlivost o všem, co se dověděl při výkonu své činnosti, bez újmy jim jinak uložených úředních povinností; slib potvrdí písemně.

(6) Revidující výbor jest způsobilý se usnášeti, jsou-li i s předsedajícím přítomni aspoň čtyři členové. Rozhoduje se prostou většinou přítomných; předsedající hlasuje jen při rovnosti hlasů. O každé schůzi se pořídí zápis.

§ 19.

(1) Revidující výbor jest povinen dozírat, zda činnost banky jest v souladu se zákonnými ustanoveními, dále občasně, nejméně však čtvrtletně, zkoumati stav obchodu a stav jmění banky; jeho členové mají právo nahlížeti do všech knih, zápisů a dokladů. Revidující výbor zkoumá také účetní závěrku a podává pravidelné zprávy bankovní radě, ministerstvu financí a nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu, jehož kontrole podléhá hospodaření banky.

(2) Revidující výbor má právo žádati svolání schůze bankovní rady (§ 16, odst. 2) a jeho členové se mohou zúčastniti s poradním hlasem schůzí bankovní rady svolaných na žádost revidujícího výboru. Jest oprávněn ve věcech náležejících do jeho působnosti podávat ministru financí návrhy.

Oddíl III.

Zaměstnanci banky.

§ 20.

Vedoucím úředníkem banky jest generální ředitel, který provádí příkazy guvernéra (§ 12) a zpravuje ho běžně o záležitostech banky. Zastupuje ho náměstek. Generální ředitel a jeho náměstek se zúčastní schůzí bankovní rady s hlasem poradním.

§ 21.

Zaměstnanci banky jsou v soukromoprávním služebním poměru.

Oddíl IV.

Obchody banky.

§ 22.

(1) Banka jest oprávněna provozovati tyto obchody:

1. eskontovati směnky, zástavní listy obilní a na zboží, cenné papíry a kupony (§ 23),

2. poskytovat zápůjčky na ruční zástavu (§ 24),

3. kupovati a prodávati drahé kovy,

4. kupovati a prodávati cizozemské peníze (valuty) a obchodní mince,

5. kupovati a prodávati poukázky na výplaty na zahraniční místa (devisy), nabývati pohledávek a cenných papírů v cizině a prodávati je, poskytovat v rámci příslušných ujednání úvěr cizím cedulovým bankám a obdobným institucím v cizině podle potřeby obchodního a finančního styku s cizinou a používatí obdobných úvěrů v cizině, jakož i obstarávat tam inkaso a výplaty,

6. kupovati a prodávati státní pokladní poukázky a půjčky a státem vydané směnky, jakož i cenné papíry u ní zastavitelné na vlastní i cizí účet, s výjimkou uvedenou v § 26, odst. 1,

7. přijímati vklady na žirové účty (§ 25),

8. přijímati i záručitelné vklady na poukázky,

9. vydávati při složené hotovosti nezúčitelné poukázky a akreditivy splatné na viděnou, znějící na řad nebo doručitele,

10. obstarávat inkaso směnek, šeků, poukázek, cenných papírů a pod.,

11. vypláceti splatnou jistinu a kupony u ní zastavitelných cenných papírů a opatřovati nové kuponové archy těchto cenných papírů,

12. uschovávat i spravovat cenné papíry a jiné cenné předměty a provozovatí ostatní obchody sběrné banky cenných papírů,

13. působiti jako upisovna pro státní půjčky neb i pro jiné cenné papíry.

(2) Jiné obchody, než jsou uvedeny v odstavci 1, smí banka prováděti jen, pokud bankovní rada rozhodne, že jsou nezbytné pro provoz banky. Banka smí však ve vlastní tiskárně bankovek tisknouti platidla a cenné papíry i na účet jiných.

§ 23.

(1) Banka jest oprávněna eskontovati cizí a vlastní směnky, splatné v československé měně do tří měsíců, ve výjimečných případech do šesti měsíců, na území československé

republiky a podávané k eskontu peněžními ústavy. Směnky musí býti zpravidla podepsány třemi osobami, jichž schopnost platiti je známa. Bankovní rada smí připustiti náhradou za jeden ze tří podpisů záruky v cenných papírech, případně může určit, kdy lze od náhrady třetího podpisu upustiti.

(2) Rozhodnutí o přijetí směnek děje se nestranně v souladu s potřebami hospodářského plánu a podle zásad uplatněných pro všechna bankovní místa stejně. Banka není povinna uváděti důvody nepřijetí směnek.

(3) Za podmínek uvedených v odstavci 1 je banka oprávněna eskontovati zástavní listy obilní a na zboží, při čemž však stačí, jsou-li opatřeny dvěma podpisy.

(4) Banka jest oprávněna eskontovati směnky na cizinu a cenné papíry a kupony splatné do tří měsíců, pokud jsou připuštěny k lombardu (§ 24). Při tom platí obdobné ustanovení předcházejících odstavců o eskontu směnek.

§ 24.

(1) Banka jest oprávněna poskytovat zápůjčky na ruční zástavu (lombard) na dobu nejdéle tří měsíců, a to na:

a) mincované nebo nemincované drahé kovy,

b) cenné papíry, varanty a konosamenty,

c) směnky splatné do šesti měsíců, které mají jinak náležitosti stanovené v § 23, a směnky na cizinu se stejnými náležitostmi splatné do šesti měsíců.

(2) Banka může povolití prodloužení zápůjčky vždy nejdéle na tři měsíce. Zápůjčku možno splatiti kdykoliv před splatností. Poskytnutí zápůjčky možno odepřítí bez udání důvodu.

(3) Bankovní rada určí a vyhlásí, na které cenné papíry lze zápůjčky poskytovat.

(4) Snížili-li se cena zastavených věcí, na něž banka poskytla zápůjčku, jest dlužník povinen na vyzvání banky buď zástavu přiměřeně zvýšiti nebo splatiti přiměřenou část zápůjčky. Splatí-li část zápůjčky, vrátí se mu přiměřená část úroků, pokud byly snad předem zaplacený. Nebude-li zástava přiměřeně zvýšena nebo zápůjčka ve stanovené lhůtě částečně splacena, jest banka oprávněna i před splatností zápůjčky prodati zástavu buď celou nebo zčásti, způsobem pro takové prodeje obvyklým. Zbytek po úhradě pohledávky na kapitálu s úroky a případnými poplatky, s náklady a provisi za prodej ve výši jednoho promile úhrnné pohledávky, uschová

banka jako bezúročné depositum pro dlužníka u sebe, nebo složí k soudu na útraty a nebezpečí dlužníkovy. Nestačí-li výtěžek prodeje k úplnému zaplacení pohledávky s příslušenstvím, jest banka oprávněna domáhati se zaplacení na dlužníku samém.

(5) Nebude-li zápůjčka poskytnutá na zástavu včas splacena, jest banka k zaplacení své pohledávky oprávněna po uplynutí 15 dnů od upozornění dlužníka bez soudního zakročení prodati zástavu buď celou aneb zčásti svrchu uvedeným způsobem. Zůstane-li po úhradě úhrnné pohledávky nějaký zbytek, naloží s ním banka podle ustanovení odstavce 4. Neprodá-li banka zástavy po splatnosti zápůjčky, nepromlčí se její pohledávka s příslušenstvím.

(6) Banka považuje doručitele zástavního listu jí vydaného za oprávněna prováděti jakoukoli dovolenou změnu se zastavenou věcí i vyplatiti zástavu. Nezkoumá pravost podpisů a neručí za ni. Má však právo totožnost doručitele zkoušeti a může, shledá-li průkaz nepostačitelým, odepříti vydání zástavy.

§ 25.

(1) Banka smí přijímati vklady na žirové účty. Majitel žirového účtu jest oprávněn, pokud není zákonných obmezení, šekem volně se svou pohledávkou nakládati, v hotovosti ji vybírat nebo poukázati ve prospěch osob třetích. Žádost za zřízení žirového účtu odmítnouti nebo žirový účet vypovědět lze bez udání důvodů. Každý majitel žirového účtu může umisťovati své akcepty u banky.

(2) Banka může se schválením vlády stanovit peněžní ústavy, které budou povinny u ní udržovati vázaný žirový vklad, jehož výše bude určena procentní sazbou ze svěřených prostředků. Při tom jest dbáti, aby povinnosti takto uložené peněžnímu ústavu neohrozily jeho hospodářskou rovnováhu. Peněžní ústav není oprávněn s touto žirovou pohledávkou volně nakládati.

§ 26.

(1) Banka nesmí kupovati od emisních ústavů cenné papíry jejich vydání, které jsou v jejich vlastnictví, a od státu papíry státní, ani na ně poskytovat úvěr.

(2) Banka smí eskontovati směnky celní a daňové a směnky na uvěřené předměty státního monopolu, mají-li tyto směnky vlastnosti stanovené v § 23 a byly-li podány státní správou.

(3) Banka smí obstarávati pro stát obchody komisionářské, přijímati platy a konati výplaty pro stát. Případný zůstatek, který stát z těchto obchodů dluhuje, budiž vyrovnán nejdéle do třiceti dnů po každé měsíční uzávěre.

(4) Za platy konané z příkazu nebo pro účet státní správy nebo za použití zařízení banky při organisaci státní služby pokladní nesmí banka počítati kromě hotových výloh žádných poplatků.

§ 27.

Dlužníku z obchodů s bankou, jenž splatil zápůjčku před uplynutím smluvní lhůty, není banka povinna uhraditi úroky, které snad zaplatil předem.

Oddíl V.

Ustanovení všeobecná.

§ 28.

(1) Banka má právo v oboru své působnosti požadovati od kohokoliv zprávy a doklady o jeho obchodech a hospodářské činnosti. Příslušné veřejné orgány jsou povinny na požádání býti při tom bance nápomocny.

(2) Při výkonu práva uvedeného v odstavci 1 jest banka povinna dbáti zákonných předpisů o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního a obchodního. Zaměstnanci banky jsou povinni zachovati o všech skutečnostech, o nichž se při tom dovědí, mlčenlivost. Zjištěných výsledků smí býti použito jen v oboru působnosti banky.

§ 29.

(1) Banka má přednostní právo uspokojiti své vlastní pohledávky z peněz, směnek, cenných papírů a všech movitých majetkových hodnot dlužníka, jichž držby anebo detence kdykoliv a k jakémukoliv účelu nabyla.

(2) Banka jest oprávněna bez soudního řízení, a to i v případě, že byl na jmění dlužníkovy prohlášen konkurs, uspokojiti svou pohledávku jmenovitými hodnotami způsobem, jaký sama uzná za vhodný. Tyto hodnoty nepatří do konkursní masy.

(3) Ve výkonu tohoto přednostního práva nemůže býti bance žádnými nároky třetích osob bráněno, pokud ovšem banka přijala ony hodnoty jako jmění svého dlužníka a nebyly-li jí řečené nároky v době, kdy se tak stalo, známé, nebo alespoň zřejmé.

(4) Na pohledávku za bankou, příslušející podle poukazu v platebním styku s cizinou, jsou exekuční a zajišťovací úkony nepřipustné.

§ 30.

(1) Banka je osvobozena od poplatků; platí však poplatkový ekvivalent z nemovitého jmění, a to od prvního dne čtvrtletí následujícího po dni účinnosti tohoto zákona.

(2) Podání stran bance v záležitostech obchodů banky (§ 22), jakož i zápůjčky poskytované bankou na ruční zástavu (§ 24) jsou osvobozeny od poplatků.

(3) Právní jednání, písemnosti a úřední úkony, které slouží k převodu práv a závazků dosavadního cedulového ústavu na banku nebo ke zřízení jednotného pensijního fondu a k převodu jmění dosavadních pensijních fondů na tento fond, jsou osvobozeny od poplatků.

§ 31.

Pro spory proti bance jest místně příslušný soud jejího sídla; tato příslušnost jest výlučná.

§ 32.

Padělání nebo porušení listin vydaných bankou se trestá jako padělání nebo porušení listin veřejných.

Oddíl VI.

Účetnictví a účetní závěrka.

§ 33.

Banka jest povinna zaříditi své účetnictví tak, aby bylo kdykoliv možno zjistiti stav oběhu bankovek a druh a stav úhrady.

§ 34.

(1) Správní rok banky se shoduje s rokem kalendářním.

(2) Do dvou měsíců po uplynutí roku sestaví banka účetní závěrku a obchodní zprávu.

(3) Po přezkoumání revidujícím výborem a po schválení bankovní radou předloží banka účetní závěrku a obchodní zprávu vládě prostřednictvím ministra financí ke schválení a nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu, který podá zprávu vládě.

§ 35.

(1) Banka sestaví k 7., 15., 23. a poslednímu dni každého měsíce výkaz o stavu svého kapitálu a majetku a uveřejní jej v úředním listě a vývěskami v úřadovnách banky.

(2) Výkaz musí obsahovati zejména tyto údaje:

na straně kapitálu:

- a) kmenové jmění,
- b) rezervní fondy,
- c) oběh bankovek,
- d) denně splatné závazky,
- e) závazky s jinou splatností,
- f) jiná pasiva,

na straně majetku:

- a) zásobu zlata a devis,
- b) eskontované směnky,
- c) eskontované cenné papíry,
- d) zápůjčky na cenné papíry,
- e) zásobu cenných papírů,
- f) hotovost v mincích a státovkách,
- g) jiná aktiva.

§ 36.

(1) Ztráty, které nemohou býti hrazeny z běžných výnosů, uhradí banka ze všeobecného rezervního fondu (§ 37, odst. 1, č. 1).

(2) Banka jest oprávněna utvořiti se souhlasem ministra financí

1. zvláštní rezervní fond, do něhož ukládá zisky z obchodů s devisami, cizozemskými pohledávkami a platidly nebo jejich část a z něhož uhradí případné ztráty z těchto obchodů, a dále se souhlasem ministra financí náklady s vedením těchto obchodů spojené,

2. rezervní fond pro ztráty na cenných papírech, do něhož ukládá jednak kursové zisky docílené při koupi a prodeji státních pokladních poukázek a půjček a státem vydaných směnek, jakož i cenných papírů u banky zastavitelných (§ 22, odst. 1, č. 6), jednak třetinu úrokového výnosu z nakoupených cenných papírů, a z něhož uhradí případné ztráty z těchto obchodů.

(3) Také jiné účelové rezervní fondy smí banka zřizovati a dotovati jen se souhlasem ministra financí.

§ 37.

(1) Čistý zisk, který zůstane po průměrných odpisech a po přidělech účelovým rezervním fondům (§ 36, odst. 2 a 3), a po příspěvcích pensijnímu fondu (§ 38) a závodní (podnikové) radě ve výměře stanovené pro veřejné podniky, rozdělí se takto:

1. všeobecnému rezervnímu fondu (§ 36, odst. 1) se přiděluje 10% tak dlouho, dokud nedosáhne poloviny kmenového jmění,

2. zbytek se odvede státní pokladně.

(2) Ztrátu, pokud by prostředky z příslušných rezervních fondů nestačily, hradí stát.

Oddíl VII.

Pensijní fond zaměstnanců.

§ 38.

(1) Pensijní fond, který zabezpečuje zaopatřovací nároky zaměstnanců a jejich pozůstalých, netvoří část jmění bankovního a jest samostatnou právnickou osobou.

(2) Stanovy, upravující správu pensijního fondu (pensijní řád), vydává bankovní rada a schvaluje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem sociální péče.

(3) Banka dotuje pensijní fond příspěvky, stanovenými každým rokem tak, aby spolu s výnosem pensijního fondu stačily na úhradu zaopatřovacích nároků zaměstnanců a jejich pozůstalých v rozsahu, stanoveném pensijním řádem.

Oddíl VIII.

Ustanovení přechodná.

§ 39.

(1) Dnem, kdy tento zákon nabude účinnosti, přecházejí na banku právním nástupnictvím bez likvidace práva a závazky, jakož i obchody a zařízení dosavadní Národní banky československé i s jejími zaměstnanci v dosavadních jejich funkcích a se získanými právy a povinnostmi.

(2) Pensijní fond (§ 38) utvoří banka sloučením dosavadních pensijních fondů podle jejich bilančních hodnot k 31. prosinci 1945.

(3) Na návrh banky запиše knihovnický soud přechod vlastnických a jiných práv na banku a na pensijní fond podle odstavců 1 a 2 s odvoláním na tento zákon.

(4) Dočasná správa zřízená dekretem presidenta republiky ze dne 19. října 1945, č. 139 Sb., o přechodné úpravě právních poměrů Národní banky československé, zůstává nezměněna a vykonává činnost bankovní rady až do jejího jmenování podle tohoto zákona.

§ 40.

(1) Za akcie dosavadního cedulového ústavu poskytne stát na vrub banky jejich vlastníkům náhradu ve výši jmenovité hodnoty akcie. Jakým způsobem se náhrada provede, stanoví na návrh ministra financí vláda.

(2) Ustanovení § 3 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 102 Sb., o znárodnění akciových bank, platí obdobně i tu.

(3) Hodnota akcií, za které se neposkytne náhrada, plyne do Likvidačního fondu měnového.

Oddíl IX.

Ustanovení závěrečná.

§ 41.

Zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb., o akciové bance cedulové, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, na Slovensku vládní nařízení ze dne 4. dubna 1939, č. 44 Sl. z., o Slovenské národní bance, a dekret presidenta republiky č. 139/1945 Sb. se zrušují.

§ 42.

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Dořanský v. r.

39.

Zákon

ze dne 11. března 1948

o platidlech československé měny.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl I.

Československá platidla.

§ 1.

(1) Zákonnými platidly na celém státním území jsou bankovky vydávané Národní bankou československou, dále drobná platidla a pamětní mince, vydávané státem. Drobnými platidly jsou mince a drobné peníze papírové (§ 3).

(2) Platidla znějí na československé koruny (Kčs).

(3) Koruna se dělí na 100 haléřů.

§ 2.

(1) Znění bankovek jest české nebo slovenské a obsahuje mimo údaje částky datum vydání, vytištěný podpis banky a trestní pohrůžku, že se padělání trestá podle zákona.

(2) Vydání a stažení jednotlivých druhů bankovek vyhlásí podle oznámení Národní banky Československé ministr financí ve Sbírce zákonů a nařízení.

(3) Bankovky, jejichž stažení bylo vyhlášeno podle předešlého odstavce, vyměňuje Národní banka Československá ještě po dobu dvou roků ode dne, kdy přestaly být zákonným platidlem.

§ 3.

(1) Mince znějí na 50, 20, 10, 5, 2 a 1 Kčs a na 50, 20 a 10 haléřů. Na minci jest státní znak s nápisem „Republika Československá“, označení hodnoty a letopočet ražby. Místo mincí znějících na československé koruny mohou být vydány na účet státu drobné peníze papírové ve znění českém nebo slovenském.

(2) Vydání a stažení drobných platidel (odstavec 1) vyhlásí ministr financí ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 4.

Drobných platidel smí být vydáno nejvíce za 400 Kčs na hlavu. Do úhrnu vydaných drobných platidel počítají se i drobná platidla, která vykazuje Národní banka Československá jako hotovost.

§ 5.

(1) Na paměť událostí významu celostátního možno raziti jednotlivé druhy mincí též jako mince pamětní, v každém jednotlivém případě však nejvíce dva miliony kusů. Mince tyto jakož i dosud vydané pamětní mince se nevěčítají do úhrnné přípustné hodnoty drobných platidel.

(2) Vláda může nařízením vydati jako mince pamětní i stokeruny, v každém jednotlivém případě však nejvíce jeden milion kusů. Rozsah povinnosti přijímati je jako platidla stanoví vládní nařízení.

§ 6.

Nashromáždí-li se u Národní banky Československé taková zásoba téhož druhu mincí, že po dobu nejméně šest měsíců dosahuje aspoň 10% takových mincí pro oběh vůbec přijatých, jest státní správa finanční povinna vyměnit Národní bance Československé na její žádost tuto pro oběh nepotřebnou 10% část mincí podle své volby a možnosti buď za jiný druh jejich nebo za bankovky.

Oddíl II.

Oběh platidel.

§ 7.

(1) Bankovky jest každý povinen přijímati jako platidlo bez omezení.

(2) Drobná platidla přijímají státní a jiné veřejné pokladny a peněžní ústavy bez omezení. Jiné osoby nejsou povinny přijímati více než 50 kusů téhož druhu mincí a více než 100 kusů téhož druhu drobných peněz papírových.

§ 8.

Haléřové platy, ať se konají hotově nebo jinak, se zaokrouhlují tak, že se zbytku 1 až 5 haléřů nedbá a za 6 až 9 haléřů se platí celých 10 haléřů.

§ 9.

(1) Národní banka Československá jest povinna vyměňovati podle svých zásob platidla neopotřebovaná za platidla jiných hodnot a platidla oběhem opotřebovaná za platidla téže nebo jiné hodnoty.

(2) Poštovní úřady jsou povinny, pokud tím vážně netrpí jejich služba, v mezích hospodářské potřeby vyměňovati drobná platidla neopotřebovaná nebo oběhem opotřebovaná za jiné hodnoty.

(3) Státní a jiné veřejné pokladny přijímají platidla oběhem opotřebovaná jako zákonné platidlo, avšak nevydávají je dále do oběhu.

§ 10.

Národní banka Československá jest povinna nahrazovati platidla oběhem opotřebovaná, znečištěná nebo neúmyslně poškozená platidly neopotřebovanými. Za necelé bankovky vyplácí náhradu podle plošné výměry předloženého zbytku, při čemž neposkytuje náhradu za zbytek bankovky nedosahující $\frac{1}{10}$ její plochy. Za necelé drobné peníze papírové poskytuje náhradu jen, pokud předložená část činí aspoň polovinu plošné výměry platidla, a to tak, že za část nedosahující tří čtvrtin jeho plošné výměry poskytne polovinu jmenovité hodnoty a za větší část plnou náhradu. Má právo vybírat za výměnu celých platidel poškozených jinak než oběhem poplatek rovnající se přibližně výrobnímu nákladu.

§ 11.

(1) Národní banka Československá a státní i jiné veřejné pokladny jsou oprávněny odebírat padělaná nebo porušená platidla na stvrzenku bez náhrady.

(2) O tom, jde-li o opotřebování oběhem nebo o jiné poškození nebo o padělek, rozhoduje u bankovek a u drobných peněz papírových Národní banka Československá, u mincí státní mincovna.

Oddíl III.

Ochrana oběhu zákonných platidel.

§ 12.

(1) Zakázáno jest:

a) shromažďovati bez hospodářské potřeby nebo nad její míru drobná platidla nezbytná pro obchod, zvláště mince,

b) poškozovati zákonná platidla,

c) odmítati bez zákonného důvodu zákonná platidla vůbec nebo vázati jejich přijetí na určité podmínky,

d) jakýmkoliv způsobem rozšiřovati nepravdivé zprávy, jež mohou rušiti oběh zákonných platidel.

(2) Kdo jedná úmyslně proti zákazům uvedeným v předcházejícím odstavci, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, soudem pro přestupek peněžitým trestem od 50 Kčs do 20.000 Kčs nebo vězením od dvacetičtyř hodin do jednoho měsíce.

§ 13.

(1) Zakázáno jest vydávati náhražky zákonných platidel, leč by k tomu dalo ve výjimečných případech nezbytné potřeby souhlas ministerstva financí v dohodě s Národní bankou Československou. Bez souhlasu k vydání jest zakázáno náhražky zákonných platidel jakýmkoliv způsobem vyráběti.

(2) Náhražkami zákonných platidel jsou jakékoliv známky, které mají místo zákonných platidel plniti trvale nebo dočasně některý jejich hospodářský nebo právní účel.

(3) Kdo neprávem vyrobí nebo dá vyrobiti náhražky zákonných platidel, kdo vědomě vydá taková neprávem vyrobená náhradní platidla pro oběh, je do oběhu uvádí, v něm udržuje, jimi platí nebo je za platidlo přijímá, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, soudem za přestupek peněžitým trestem od 100 Kčs do 50.000 Kčs nebo vězením od tří dnů do šesti měsíců.

(4) Kdo se dopustí přestupku podle předcházejícího odstavce nebo podle § 12, odst. 1, ač již pro takový přestupek byl pravoplatně odsouzen, potrestá se, neuplynula-li od tohoto odsouzení tři léta, tuhým vězením od jednoho

do šesti měsíců a peněžitým trestem od 1.000 Kčs do 100.000 Kčs.

(5) V rozsudech vysloví soud, že náhradní platidla, veškerá razidla, štočky nebo jiné pomůcky k jejich rozmnožování, jakož i veškeren zisk z trestného činu propadají ve prospěch státu, a to i tehdy, není-li odsouzený jejich vlastníkem a bez ohledu na vězící na nich práva osob třetích nebo nároky osob třetích k nim.

(6) Kdo náhradní platidla neprávem vydá, je povinen hodnotu za ně přijatou odvésti státní pokladně.

(7) O nároku na vydání hodnoty přijaté vydavatelem za náhradní platidla rozhodne soud na návrh finanční prokuratury v trestním řízení proti vydavateli, a nelze-li tohoto před soud postavit, v trestním řízení proti kterékoliv jiné osobě podle odstavce 3 trestně odpovědné. V tomto případě nutno obeslati k hlavnímu líčení vydavatele nebo jeho zákonného zástupce, po případě právního nástupce vydavatelova. Osobám těmto přísluší práva obžalovaného. Rozhodnutí se stane nálezem, vydaným zároveň s rozsudkem. Do nálezů toho přísluší stížnost k soudu odvolacímu; jest ji podati do osmi dnů po doručení nálezů u soudu první stolice.

§ 14.

(1) Kdo bez předchozího svolení ministerstva financí vyrobí nebo dá vyrobiti k jakémukoliv účelu předměty napodobující úpravou zákonná platidla, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, soudem pro přestupek peněžitým trestem od 50 Kčs do 10.000 Kčs nebo vězením od dvacetičtyř hodin do čtrnácti dnů.

(2) Ustanovení § 13, odst. 5 platí obdobně.

§ 15.

(1) Pokus trestných činů uvedených v §§ 12 až 14 jest trestný.

(2) Přestupky uvedené v §§ 12 až 14 se promlčují uplynutím jednoho roku od spáchání trestného činu.

(3) Peněžitě tresty uložené podle tohoto zákona plynou do státní pokladny.

§ 16.

Ministr financí může v případech, kdy shromažďování drobných platidel nabylo takového rozsahu, že se tím ohrožuje řádný obchod, stanovit po slyšení Národní banky Československé vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení odchylku od ustanovení § 7, odst.

2, snížití jmenovitou hodnotu takových platidel a vzítí je z oběhu za náhradu pod jejich jmenovitou hodnotou nebo i bez náhrady.

Oddíl IV.

Ustanovení závěrečná.

§ 17.

Zrušuje se platnost, po případě použitelnost zákona ze dne 18. května 1938, č. 101 Sb., o soustavě drobných peněz, vládního nařízení ze dne 29. srpna 1924, č. 189 Sb., o ochraně oběhu zákonných platidel, kterým provádí se §§ 4 a 6 zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, a vládního nařízení ze dne 22. října 1942, č. 372 Sb., o zaokrouhlování haléřových platů.

§ 18.

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctého dne po vyhlášení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.

40.

Zákon

ze dne 25. března 1948

o trestní ochraně proti požárům.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Zhárství.

§ 1.

(1) Kdo způsobí požár na cizím majetku, nebo

kdo vydá lidi v nebezpečí smrti nebo těžkého poškození těla nebo zdraví, anebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu nebo ohrozí zájem národního celku tím, že způsobí požár na vlastním majetku,

bude potrestán pro zločin těžkým žalářem od pěti do deseti let.

(2) Dopustí-li se vinník činu uvedeného v odstavci 1 za okolností, kdy požáru bylo těžko čeliti, nebo za jiných zvláště nebezpečných okolností, anebo měl-li takový čin za následek těžké poškození těla nebo zdraví člověka nebo škodu na cizím majetku ve velkém rozsahu nebo krutou tíseň značného počtu osob a vinník podle okolností a svých poměrů alespoň mohl takový následek předvídati, bude potrestán těžkým žalářem od deseti do dvaceti let.

(3) Dopustí-li se vinník činu uvedeného v odstavci 1 v krátké době opětovně nebo jako člen spolčení ke zhárství, anebo měl-li takový čin za následek smrt člověka a vinník to podle okolností a svých poměrů alespoň mohl předvídati, bude potrestán těžkým žalářem na doživotí.

§ 2.

Dopustí-li se osoba podléhající vojenské trestní soudní pravomoci zhárství v místech nebo na věcech určených pro vojenské nebo válečné účely nebo důležitých pro obranu státu, bude potrestána těžkým žalářem na doživotí.

§ 3.

(1) Bylo-li zhárství spácháno v době branné pohotovosti státu, nelze trest na svobodě ani zkrátiti pod dolejší hranici zákonné trestní sazby, ani změnití jeho druh v mírnější.

(2) Bylo-li zhárství spácháno v době branné pohotovosti státu za okolností uvedených v § 1, odst. 3 nebo osobou podléhající vojenské trestní soudní pravomoci v místech nebo na věcech v § 2 uvedených, bude vinník potrestán smrtí.

§ 4.

Příprava zhárství.

Kdo vyrobí, sobě opatří nebo přechovává výbušinu nebo hořlavinu nebo jiné předměty, aby jich bylo užito ke zhárství, nebo

kdo někomu přenechá nebo opatří výbušinu nebo hořlavinu nebo jiné předměty, aby jich bylo užito ke zhárství, nebo

kdo se někomu nabídně ke zhárství, k pomoci k němu nebo k pomoci při něm, nebo

kdo se s někým spolčí ke zhárství,

bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, pro zločin těžkým žalářem od jednoho roku do pěti let, a byl-li čin spáchán v době branné pohotovosti státu, těžkým žalářem od pěti do deseti let.

§ 5.

Způsobení požáru z nedbalosti.

(1) Kdo se dopustí činu uvedeného v § 1, odst. 1 z nedbalosti, bude potrestán pro přečin vězením od jednoho měsíce do jednoho roku.

(2) Dopustí-li se vinník činu uvedeného v odstavci 1 v krátké době opětovně, nebo měl-li takový čin za následek smrt nebo těžké poškození těla nebo zdraví člověka nebo škodu na cizím majetku ve velkém rozsahu nebo krutou tíseň značného počtu osob, bude vinník potrestán tuhým vězením od šesti měsíců do tří let.

§ 6.

Ohrožení požárem.

Kdo způsobí nebezpečí požáru na cizím majetku, nebo

kdo opomine poskytnouti pomoc k odvrácení nebo zmírnění přímo hrozícího nebezpečí požáru, ačkoli jeho pomoci je k tomu zřejmě potřeba a ačkoli ji může poskytnouti snadno a bez nebezpečí pro sebe nebo pro osoby sobě blízké, nebo

kdo zničí, poškodí nebo neupotřebitelným učiní zařízení sloužící k odvrácení nebo zmenšení nebezpečí požáru,

bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, soudem pro přestupek vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

§ 7.

Účinná lítost.

(1) Vinník není pro čin uvedený v §§ 1 až 3 a § 5 trestný, uhasil-li sám nebo přičinil-li se o uhašení požáru ještě v počátcích, pokud tak neučinil jen proto, že věděl nebo se domníval, že jeho čin vyšel najevo. Tohoto ustanovení nelze užítí, vzešel-li z činu některý následek uvedený v § 1, odst. 2.

(2) Vinník není trestný pro čin uvedený v § 4, jestliže od podniku upustil a nešlo-li jen o jeho podnik, jej zamezil nebo jej oznámil bezpečnostnímu úřadu nebo orgánu včas, kdy podnik ten mohl být ještě zamezen, pokud tak neučinil jen proto, že věděl nebo se domníval, že jeho čin vyšel najevo. Oznámením úřadu (orgánu) se nestává beztrestným vinník, který podnik nastrojil v úmyslu, aby jej vyzradil úřadu (orgánu).

Nedbání předpisů k odvrácení požáru.

§ 8.

Nejde-li o čin přísněji trestný, bude potrestán okresním národním výborem pro přestupek

vězením (uzamčením) od tří dnů do tří měsíců nebo pokutou od 1.000 Kčs do 50.000 Kčs:

1. kdo výbušiny nebo vznětlivé látky uchovává na takových místech nebo takovým způsobem, že s tím bývá spojeno nebezpečí požáru, nebo kdo s takovými věcmi zachází způsobem, s nímž bývá spojeno nebezpečí požáru jich výbuchem nebo vznícením;

2. kdo poruší předpisy k odvrácení požárů lesních ploch, vřesovišť nebo rašelinišť;

3. kdo poruší předpisy k odvrácení požárů na dopravních prostředcích a zařízeních;

4. kdo zneužije hasičské pomoci nepravdivým hlášením požáru nebo jejím neodůvodněným povoláním.

§ 9.

Nejde-li o čin přísněji trestný, bude potrestán okresním národním výborem pro přestupek vězením (uzamčením) do 14 dnů nebo pokutou do 5.000 Kčs:

1. stavitel, tesař nebo jiný živnostník nebo jejich pomocník, který při výkonu svého povolání něco zřídí, co je z důvodů nebezpečí ohně zakázáno stavebním, požárním nebo jiným předpisem nebo zjistiv při výkonu svého povolání něco nebezpečného, opomine to odstranit nebo oznámit tomu, komu náleží udržovat dům, provozovnu nebo jiné zařízení a kdyby ten odmítl závalu odstranit, bezpečnostnímu úřadu (orgánu);

2. kdo zřizuje nové ohniště (topeniště) nebo je překládá a nepostará se při tom, aby tato práce byla provedena s hlediska požární bezpečnosti řádně a odborně, nebo kdo v domě nebo v místnostech, jež mu náleží udržovati, něco zřídí, co je z důvodu nebezpečí ohně zakázáno stavebním, požárním nebo jiným předpisem;

3. kdo opomine pečovati o to, aby ohniště (topeniště), komíny, bleskosvody, elektrické, plynovodní nebo jiné provozní zařízení v domě nebo v prostorách, jež mu náleží udržovati, byla udržována ve stavu dobrém a zajištěném proti ohni, ačkoli k tomu byl vyzván příslušným úřadem nebo orgánem;

4. komíník, který opomine dohlížeti, zda komíny v jeho obvodu jsou čištěny a ohniště (topeniště) udržována ve stavu dobrém a zajištěném proti ohni, nebo který, shledav při tom něco nebezpečného, opomine to odstraniti nebo neprodleně vyzvati toho, komu náleží dům udržovati, aby v přiměřené lhůtě, kterou mu k tomu určí, to odstranil, a kdyby ten toho nedbal, oznámit to bezpečnostnímu úřadu (orgánu);

5. kdo vstoupí do provozny, do stodoly nebo do jiných prostor, jež obvykle slouží k uchování věcí snadno vznětlivých, nebo v nichž se pracuje s výbušnými nebo snadno vznětlivými látkami s nechráněným ohněm nebo světlem, anebo se k nim přiblíží s nechráněným ohněm nebo světlem;

6. kdo rozdělá nechráněný oheň v nebezpečné blízkosti budov nebo věcí snadno vznětlivých, nebo kdo při odchodu z tábořiště zanechá tam ohniště až do úplného uhasnutí ohně bez dozoru;

7. kdo v nebezpečné blízkosti věcí snadno vznětlivých používá parních kotlů nebo spalovacích motorů nebo střílí ze střelné zbraně nebo vypaluje raketový ohňostroj;

8. kdo kouří na místech nebo v budovách, kde je kouření z důvodu nebezpečí požáru zakázáno;

9. kdo odkládá žhavý popel nebo jiné snadno vznětlivé odpadky na takových místech a takovým způsobem, že jejich vznícením může způsobit nebezpečí požáru;

10. kdo užije osoby nedospělé, duševně choré nebo slabomyslné k úkonu, s nímž je spojeno nebezpečí ohně, nebo kdo nedostatečným dozorem zaviní, že taková osoba učiní něco, s čím je spojeno nebezpečí ohně;

11. kdo hledí zatajití vznikající požár nebo, když u něho požár vznikne, opomíne to neprodleně oznámit podle předpisů o tom vydaných;

12. kdo poruší předpisy nebo úřední příkazy vydané k zamezení vypuknutí a šíření požáru nebo k jeho zdolání nebo k udržení pořádku a bezpečnosti při požáru.

§ 10.

Byla-li uložena pokuta za některý z přestupků uvedených v §§ 8 a 9, vyměří se pro případ její nedobytnosti zároveň náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě na čin stanovené.

Závěrečná ustanovení.

§ 11.

V oboru působnosti trestního zákona zák. čl. V/1878 platí tato ustanovení:

1. návod ke zločinu uvedenému v § 1, odst. 1 se trestá podle ustanovení o pokusu, nedal-li se naváděný svěsti k tomuto činu;

2. při odsouzení pro zločiny uvedené v §§ 1 až 4 vysloví soud vedle trestu na svobodě zároveň ztrátu úřadu a ztrátu volebního práva;

3. pokus přestupku uvedeného v § 6 je trestný;

4. přečin uvedený v § 5 náleží k příslušnosti krajského soudu.

§ 12.

Byly-li činem trestným podle tohoto zákona hrubě porušeny povinnosti živnosti nebo povolání nebo byl-li jím prokázán značný nedostatek vědomostí nebo zručnosti potřebných k jejich výkonu, může soud (okresní národní výbor) ve výroku o trestu vysloviti ztrátu živnostenského oprávnění nebo oprávnění vykonávati reálnou živnost nebo povolání na čas nebo navždy.

§ 13.

(1) Kde jiné zákony mluví o zhárství, rozumí se tím trestný čin uvedený v § 1, odst. 1 tohoto zákona.

(2) Zrušují se:

1. ustanovení §§ 166 až 170, 434 až 459 trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z.,

2. ustanovení §§ 422 až 428 trestního zákona zák. čl. V/1878,

3. ustanovení § 141 a, pokud se vztahuje na opatření při požáru, ustanovení § 142 zákona o přestupcích zák. čl. XL/1879,

4. ustanovení §§ 109, 110 a 112 lesního zákona zák. čl. XXXI/1879,

5. ustanovení §§ 448 až 456, 705 až 731 vojenského trestního zákona ze dne 15. ledna 1855, č. 19 ř. z.

§ 14.

Tento zákon nabývá účinnosti osmým dnem po vyhlášení; provedou jej ministři spravedlnosti, národní obrany a vnitra.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Nosek v. r.

Dr. Čepička v. r.